

Czerwiec 1943/II.

Numer 63

Wciąż jeszcze nowe szczegóły zbrodni katyńskiej

Gehenna polskich oficerów-jeńców w kazamatach bolszewickiej czerezwyczajki w Smoleńsku

W dniu święta marynarki włoskiej, ludność Włoch i wojsko w uroczystościach, jakie odbyły się z tej okazji, daly wyraz zdecydowanej woli walki aż do ostatecznego zwycięstwa. Na zdjęciu fragment uroczystości w Rzymie.

Aktualności w kilku zdjęciach

Szel rządu Hiszpanii generał Franco odwiadził Alkazar, świątynię wszystkich Hiszpanów od chwili, kiedy w 1936 r. powstrzymano tam Bolszewików. Na zdjęciu generał Franco wraz starych towarzyszy broni.

Gigantyczna budowa obronnego wału fortyfikacyjnego na Bałkanach, który i z tej strony zabezpieczy Europę przed inwazją alianców.

Subhas Chandra Bose, przywódca przeciw-angielskich Hindusów, w tajemniczy sposób odbył podróże z Niemiec do Japonii, gdzie ogłosił odezwę do swych rodaków.

KRONIKA

Niemiecka marynarka wojenna oraz lotnictwo zatopili w miesiącu maju bieżącego roku 76 nieprzyjacielskich statków handlowych o łącznej pojemności 430.000 ton. W miesiącu maju zniszczono na froncie wschodnim 1257 samolotów nieprzyjacielskich. W tym samym czasie zginęły 143 własne samoloty.

Akcja generała Własowa, tworzącego z elementów rosyjskich armii wołosia-wa, zatacza coraz szersze kręgi. Liczne formacje rosyjskiej armii wołosia-wa operują już z powodzeniem na zapleczu oraz na samym froncie. Inicjatywa gen. Własowa wydała też owoce w postaci coraz bardziej zwiększającej się liczby uciekinierów z bolszewickiej czerwonej armii, którzy, powołując się na proklamację tego generała, zgłaszają swoje przystąpienie do jego armii wyzwolenia.

Minister Rzeszy dla okupowanych obszarów wschodnich wydał zarządzenie, mocą którego przywrócona została prywatna własność rolnicza na okupowanych obszarach wschodnich. Od pierwszej chwili rozpoczęcia odbudowy okupowanych obszarów wschodnich rząd Rzeszy Niemieckiej uważał za jedno z naczelnych zadań zlikwidowanie systemu bolszewickiego oraz wprowadzenie nowego ustroju. Obecnie ziemi, która w ramach nowego ustroju rolnego przydzielono miejscowym rolnikom do indywidualnego użytkowania, użycie z dniem 1-go czerwca br. jako prywatną własność rolników. W najbliższym czasie odbędzie się dalsze przydzielanie ziemi i przenoszenie praw własności. Prawo do ziemi posiadają wszyscy, którzy są w możności ją obrabić, chociażby nawet obecnie nie zamieszkiwali w miejscu przydzielenia ziemi.

W zamian za rozwiązanie Kominternu Unia Sowiecka zażądała netylika większej części Polski oraz państw bałtyckich jak Estonii, Łotwy, ale nadto jeszcze politycznych i gospodarczych wpływów w Finlandii, Szwecji i Norwegii, dalej zaś nabyć obszarów na Bałkanach, a wreszcie kontroli nad Bosforem i Dardanellami. Wszystkie te żądania podobno miały być uchwalone i zatwierdzone przez Stany Zjednoczone.

Na święto bohaterów Patriarcha Rumuński ogłosił orędzie. Wojnę, którą Rumunia prowadziła dotychczas, w tajemniczy sposób odbył podór z Niemiec do Japonii, gdzie ogłosił odezwę do swych rodaków.

Kiedy w sierpniu 1941 roku wojska niemieckie zajęły Smoleńsk, udało się wówczas uratować z gmachu smoleńskiego okręgu NKWD (komisariatu ludowego spraw wewnętrznych) znaczną część znajdujących się tam aktów i następnie przewieźć je w bezpieczne miejsce. Gdy wyszła na jaw tajemnica potwornej zbrodni bolszewików, popełnionej na oficerach-jeńcach polskich w lesie katyńskim, odnośnie władze wojskowe zajęły się dokładnym przejrzeniem tych aktów. Badanie tych dokumentów dało niezwykle interesujące wyniki. Podajemy niżej szereg szczegółów obrazujących dosadnie tajemnice smoleńskiej katowni NKWD ujawnione w trakcie badania znalezionych aktów.

Znaleziono listy imienne wszystkich przebywających wówczas w niewoli sowieckiej oficerów polskich, lekarzy i duchownych, oraz liczną korespondencję dotyczącą losów tych jeńców. Stwierdzono poza tym, że bolszewicy zmuszali wielu oficerów polskich do szpiegostwa na rzecz Moskwy. Jeśli jednak który z oficerów nie chciał podporządkować się życzeniom oprawców NKWD, wówczas był „likwidowany”.

W kazamatach smoleńskiego GPU znajdował się między innymi przetransportowany tam z obozu w Kozielsku pułkownik armii polskiej Bronisław Florian Adamowicz. Poddawano go widocznemu badaniu wszystkich stopni. Wywierano na niego nacisk, aby został agentem i szpiegiem. Wreszcie podporucznik bezpieczeństwa państwa Stankowicz, kierownik specjalnego oddziału obozu w Kozielsku w piśmie swym, skierowanym do kierownika administracji głównej dla bezpieczeństwa państwa w Smoleńsku, napisał co następuje: „Ze swej strony jestem zdania, że użycie Adamowicza nie rokuje żadnych widoków. Należy go „obrobić”, a następnie oddać pod sąd”. Sąd ten następnie wydał wyrok „kary maksymalnej”, co w innych słowach oznacza karę śmierci.

Od jesieni 1939 roku liczni mieszkańcy polscy z Generalnego Gubernatorstwa oraz szereg obywateli Stanów Zjednoczonych z Ameryki zwracali się listownie do ambasady amerykańskiej w Moskwie, a w niektórych wypadkach także osobiście do ambasadora Stanów Zjednoczonych w Smoleńsku, z prośbą, aby interweniował w sprawie krewnych przebywających w obozie w Kozielsku oraz aby starał się o ich zwolnienie i wypuszczenie z Unii Sowieckiej.

Komisariat ludowy dla spraw wewnętrznych w Moskwie (plac Dzierżyńskiego 2, czyli dawne GPU), skłoniłowa wielką

część tych pism, skierowanych do ambasady amerykańskiej w Moskwie, przekazując je do oddziału III głównej administracji dla bezpieczeństwa państwa w Smoleńsku. Oryginały te listy łącznie z kopiami znajdowały się obecnie w rękach niemieckich wódców aktów uratowanych z gmachu smoleńskiego oddziału NKWD.

Jak wynika z powyższego, przesyłki pocztowe kierowane do ambasady amerykańskiej i prawdopodobnie także do wszelkich innych przedstawicielstw dyplomatycznych, podlegały przed doreczeniem badaniu i cenzurze sowieckiej. Jeśli w nich coś Sowietom nie podobało się, wówczas listów tych nie doręczano. Większość tych listów zaopatrzona jest w adnotację: „W dniu 5 kwietnia 1940 przekazano specjalnej komendzie K. G.”. Skrót „KG” spotyka się bardzo często w aktach głównej administracji dla bezpieczeństwa państwa na teren Smoleńska i oznacza on Kozia Góra, czyli nazwę lasu w okolicy Katynia, gdzie znajdują się masowe groby polskich oficerów pomordowanych przez bolszewików.

W smoleńskich aktach GPU odnaleziono też liczne listy oficerów polskich, którzy z obozu w Kozielsku zwracali się do ambasady niemieckiej w Moskwie, z prośbą o uznanie ich jako obywateli niemieckich oraz przesłanie na teren Rzeszy. Główny zarząd bezpieczeństwa w Smoleńsku pism tych nie kierował dalej, lecz włączał je do aktów polskich jeńców wojennych, umieszczając na nich fragiczną notatkę „K. G.” czyli Kozia Góra.

Jak wynika z treści aktów NKWD znalezionych w Smoleńsku, Kozielsk był przejściowym obozem dla przeznaczonych na zagładę jeńców polskich. Po przewiezieniu z Kozielska do Katynia i wymordowaniu 12.000 oficerów polskich, obóz ten zapelnili się nowym transportem liczącym około 2.500 Polaków.

Z treści sprawozdania kierownika naczelnego smoleńskiego oddziału NKWD kapłana służby bezpieczeństwa Kupria-nowa, do komisariatu ludowego spraw wewnętrznych w Moskwie — wynikało: że do obozu w Kozielsku, opróżnionego w maju 1940 roku z oficerów wywiezionych do Katynia — w lipcu tegoż roku przywieziono ponownie: 1 generała, 5 pułkowników, 42 majorów, 150 kapitanów, 618 poruczników, 266 podporuczników i chorążych, 35 kłeszy, 7 szeregowców, 11 uchodźców, 35 oficerów policji i tandarmerii, wreszcie 1198 podporuczników i szeregowych policji. Na sprawozdaniu tym figurowała adnota-

Wymowa martwych rąk męczenników

Pełne dramatyczne napięcia, jakby wzywały o pomstę do nieba, mają skrepowane przed śmiercią ręce jednego z jeńców-oficerów polskich zamordowanych przez bolszewików pod Katyniem.

cja „Seria KG” co, jak stwierdzono, oznaczało „Kozia Góra”.

W jednym z raportów sierpnowych znaleziono notatkę, że w międzyczasie „usu-nięto” z tej liczby wiele osób, które na skutek zebranego materiału obciążającego uchodzili za elementy antysowieckie.

W końcu sierpnia 1940 roku obóz kozielski został znów do tego stopnia „oczyszczony”, że można było sprowadzić nowe transporty internowanych. W dniu 5 września 1940 roku przybył do Kozielska nowy transport, składający się z osób internowanych dotąd w obozie Ulbrak na terenie Łotwy. Wśród tej grupy znajdowały się setki podporuczników policji oraz oficerów i szeregowych polskiej Straży Granicznej i Korpusu Ochrony Pogranicza.

Wieczorem przy sobocie, dwaj nasi starzy znajomi Jan i Stanisław, siedzieli dobie na przybie Janowej chałupy i gawędzili spokojnie o różnych sprawach. Rozmawiali o pogodzie, gospodarce i rodzinie, a potem jak to zwykłe bywa, rozmowa zeszła na tematy ogólnie.

— Dawno już myśnię się nie widzieli — mówił Jan. — A mam tu właśnie na wro-trobie jedną sprawę, o której chciałem z wami pomówić!

— Powiedzieć mi, Stanisławie, jak to jest z tymi żydami i bolszewikami. Nie mogę wyrozumieć, kiedy to i poco poku-mali się oni ze sobą i dlaczego to żydzi zawsze trzymali stronę bolszewików, jakby tam to tej Rosji była ich „ziemia obiecana”?

— Nie mogę tego wam ogłosić wy-tumaczyć, bo prawdę powiedziawszy, chociaż człowiek nie mało nasłuchał się samolotem do Warszawy, przywoząc ze sobą szczegółową listę ofiar katyńskich oraz dokumenty i pamiątki, znalezione przy szczątkach oficerów polskich. Ponow-ne badanie dalszych mogił rozpoczęło się w jesieni bieżącego roku.

— Gdzie jest żyd, tam musi być oszu-stwo! — zaśmiał się kowal. — A bolsze-wizm, jest to najgłębsze oszustwo ży-dowskie, jakiego kiedykolwiek żydzi do-konali na świecie. Oszukali przede wszystkim naród rosyjski, a oszukali tak, że z wszystkich chłopów zrobili dzia-dów, a z robotników — nędzarzy. Ale, moi kochani! Lepiej to wszystko od-mnie wyjaśni wam pan kierownik naszej szkoły, który idzie tu właśnie do nas. Witamy, witamy pana kierownika i pro-simy do naszej kompanii!

Nauczyciel przywitał się z gospodarzami, a Jan przyniósł natychmiast z chaty kawałek dań. Roch opowie-dział, jakie to zagadnienie omawiali przed chwilą, a pan kierownik chętnie oświadczył gotowość udzielenia wyjaś-nienia. Następnie poczęstował gospodarzy papierosami, sam zapalił i, pomy-sławszy chwilę, jakby dla zebrania mi-si — zaczął mówić.

— Od dawna już, od wielu, wielu lat, żydzi całego świata kombinują, jakby

Warto sobie zapamiętać tę oto statystykę:

Obiektywne i zawsze zgodne z prawdą statystyki i liczby znanej komisji Nansena wyliczają ofiary, które padły pastwą bolszewizmu w poszczególnych krajach.

Hiszpania: w czasie wojny domowej czerwoni zamordowali 12 biskupów i 17.500 duchownych.

Łotwa: w okresie jednego tylko roku znikło 32.595 osób tak, że nie wiadomo gdzie obecnie przebywają, a ponad to za-strzelono dalszych 1.355 osób.

Estonia: 60.911 osób zesłano na Sybir, kilkadziesiąt tysięcy z nich zamordowano, a w samej Estonii 6000 dzieci stało się sierotami.

Litwa: 1.100 sędziów zamordowano, 15.000 osób zamęczono na śmierć, 5.000 ludzi wymordowano między 22 i 27 czerwca, 50.000 ludzi wysiedlono.

Polska: 1.800.000 osób zesłano na Sybir, z czego 1.400.000 znikło bez śladu. Większość została zamordowana, nie licząc 12.000 oficerów z pod Katynia.

Unia Sowiecka W latach 1917—1923 zamordowano: 25 biskupów, 1.260 księży, 6.759 profesorów, 8.800 lekarzy, 54.050 oficerów, 240.000 podoficerów, 10.500 urzędników policji, 48.000 zandar-mów, 343.260 osób ze sfery inteligencji, 815.000 wieśniaków, 192.000 robotników itd. Do liczby tej dodać trzeba jeszcze 10 milionów ludzi, którzy w latach 1922—23 padli ofiarą śmierci głodowej.

Warto sobie zapamiętać tę statystykę!

Co słychać? w Gen. Gubernatorstwie

W pierwszych dniach czerwca Generalny Gubernator Minister Rzeszy Dr Frank zakończył swą kilkudniową podróż inspekcyjną po okręgach radomskim i lubelskim. Przy tej sposobności zbadał on w terenie skuteczność praktycznej pracy niemieckich władz administracyjnych i przekonał się o lojalnej współpracy ludności. Na dwóch wielkich zgromadzeniach w Radomiu i Lublinie Generalny Gubernator Dr Frank wygłosił przemówienia, w których między innymi powiedział: „Między innymi i władze otrzymały polecenia wkraczania przeciwko wszystkim ewentualnym elementom, żyjącym zamiar zaburzenia spokoju oraz przeciwko wszystkim niepożądanym objawom wszelkiego rodzaju z całą surowością, jaką gwarantuje siła stojących do dyspozycji organów wykonawczych. Z drugiej strony władze niemieckie podejmują starania, aby z początkiem nowego okresu w dziedzinie wyżywienia, ludność pracująca otrzymała zwiększone przydziały żywności.”

Rada Główna Oplekująca wraz ze swymi pomocnikami komitetami i delegaturami, rozrzuconymi we wszystkich częściach Generalnego Gubernatorstwa, jest jedną polską organizacją, której powierzono za-spokojenie materialnych i duchowych potrzeb polskiej ludności, znajdujące się w trudnych warunkach materialnych. Poza pieniężnymi dotacjami Rządu Gen. Gub. [45 milionów zł. rocznie] akcja RGO wspomaga jest przez subwencje skła-dane dobrovolnie przez poszczególnych obywateli.

— Społeczność ludzka, zdaniem komu-nistów — mówił dalej nauczyciel — jest także tylko jednym z przejawów materii i dąży wśród nieustannych walk do wy-tworzenia społeczeństwa bezklasowego. Poszczególne czynniki, według fałszywej nauki komunizmu, jest tylko jakby kółkiem trybów jednej wielkiej maszyny, jaką stanowi społeczeństwo. Dlatego nie ma żadnego prawa posiadania, ani bogactw, ani środków produkcji, bo to się sprzeciwia komunistycznemu po-jęciu równości wszystkich. I dlatego też prawo prywatnej własności jest tępione jako źródło niewoli gospodarczej.

— Nie uznaję nie świętego, ani du-chowego komunizmu odrzucił i potępia nierozważne małżeństwo. Ludzie scho-dzą się i rozchodzą jak zwierzęta. Komunizm nie uznaje żadnych obowiązków kobiety względem rodziny, dzieci, domu. Na równi z męczyzną jest ona rzucona w wir życia publicznego i zaprzęgnięta do pracy w produkcji kolektywnej. Prawo wychowania dzieci ma jedynie państwo.

Tu pan kierownik przerwał na chwilę, a Jan powtórzył w zamyśleniu.

— Nie ma Boga, nie ma duszy, ani ro-dziny, nie ma własności, ale przecież z takimi pojęciami to człowiek staje się zwierzęciem.

— Otóż właśnie, według teorii komu-nistycznej człowiek jest tylko udosko-nalonym zwierzęciem.

— No, dzięki Bogu, że nie jestem w Rosji, gdzieby mnie stawiano na jednym poziomie z moim koniem — powiedział Jan. Ale niech pan mówi dalej panie kie-rowniku.

— Uważam, że na dzisiaj wystarczy do przemyslenia to co powiedziałem o komunizmie. Kiedy znowu tu się zbie-rzemy, to wam będę opowiadał dalej.

Aliancka piramidka

Taki jest układ ciężarów wojny po stronie aliantów. Oczywiście, żyd jest na górze, bo tylko on z wojny korzy-sia, oszukując wszystkich. Siedzi on na barkach Roosevelta, który korzysta z usług Churchilla i Stalina. Jak widać, premier Anglii jakoś nie bardzo za-dowolony, podczas gdy nogi Stalina ugrzęzły już w błocie...

